

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.473/1
VAN 28 JUNI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 5 juni 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende de definitieve vaststelling van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Optimalisatie van het hoogspanningsnetwerk in Vlaanderen'', heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Optimalisatie van het hoogspanningsnetwerk in Vlaanderen” definitief vast te stellen.

1.2. Dat plan is vooreerst gericht op de totstandbrenging van een nieuwe hoogspanningsleiding tussen Zomergem en Zeebrugge, die deels bovengronds, deels ondergronds, als leidingstraat, loopt. Een en ander wordt symbolisch in overdruk aangeduid op deelplan A (artikelen 2 en 3 van de stedenbouwkundige voorschriften betreffende dat deelplan). Dat is ook het geval voor het gebied met gebruiksbeperkingen dat een deel van het traject van de leiding omgeeft (artikel 4 van de genoemde stedenbouwkundige voorschriften). Anderzijds wordt voorzien in de opheffing van de bestaande hoogspanningsleiding tussen Eeklo en Brugge (artikel 5 van de genoemde stedenbouwkundige voorschriften). Daarnaast wordt, door de aanduiding van gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen, de aanleg mogelijk gemaakt van een hoogspanningsstation “Stevin” te Zeebrugge en van overgangsstations te Brugge en te Damme (artikel 1 van de genoemde stedenbouwkundige voorschriften). Een terrein dat aansluit aan een zijde van voornoemd hoogspanningsstation wordt bestemd als park (artikel 6 van de genoemde stedenbouwkundige voorschriften). Voorts loopt er ook een leidingstraat van het strand naar het hoogspanningsstation voor de aansluiting van het Belgisch elektriciteitsnetwerk op het Britse netwerk en voor de aansluiting van de offshore-windmolenparken op het Belgische net.

1.3. Met deelplan B wordt voorzien in de inplanting van een nieuw hoogspanningsstation “Schoondale” te Waregem, bestemd als gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften betreffende dat deelplan), met een bijbehorende, symbolisch in overdruk aangeduide leidingstraat (artikel 2 van dezelfde stedenbouwkundige voorschriften).

2.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex),¹ met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vaststelt, in beginsel binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, of binnen tweehonderdtien dagen in geval van verlenging van de adviestertermijn bedoeld in paragraaf 5 van dat artikel.² Met toepassing van artikel 2.2.7, § 7, vierde lid, van de Codex heeft de Vlaamse Regering op 4 mei 2012 de termijn voor het vaststellen van het voorliggende plan met zestig dagen verlengd.

2.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in artikel 13, §§ 1 en 3, van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en op het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu.³

2.3. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar de artikelen 17, § 3, eerste lid, 27, § 3, eerste lid, en 36ter van het decreet van 21 oktober 1997. Geen van die bepalingen strekt het ontwerp evenwel tot rechtsgrond, zodat de genoemde leden uit de aanhef dienen te worden weggelaten.

2.4. Artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’, waaraan wordt gerefereerd in het vierde lid van de aanhef van het ontwerp, biedt geen rechtsgrond voor het ontwerp, nu uit de watertoets kan worden geconcludeerd dat “het plan geen betekenisvolle negatieve impact zal hebben op het watersysteem”.⁴ Met betrekking tot het voorliggende plan dienen bijgevolg geen gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan, in de zin van genoemd artikel 8, § 1, eerste lid, te worden opgelegd. Bedoelde verwijzing dient dan ook uit de aanhef te worden weggelaten.

¹ Zoals dat lid nog van toepassing is op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan, gelet op de aankondiging van het openbaar onderzoek over het ontwerp van dat plan in het *Belgisch Staatsblad* van 9 augustus 2011 (zie de artikelen 7, 8°, en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011).

² Die paragraaf is nog van toepassing op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan (zie de artikelen 7, 6°, en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011). In het voorliggende geval is van die mogelijkheid tot termijnverlenging geen gebruik gemaakt.

³ Zie artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontworpen besluit) betreffende deelplan A.

⁴ Zie de aanhef van het ontwerp, vierde overweging, alsook de toelichtingsnota's (bijlage IIIa bij het ontworpen besluit), respectievelijk nr. 4.9 (deelplan A) en nr. 4.6 (deelplan B).

VORMVEREISTEN

3.1. Wat deelplan A betreft, is het plangebied gedeeltelijk gelegen in zowel vogel- als habitatrichtlijngebied.⁵

Op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 dient het plan daarom onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de betrokken speciale beschermingszones. In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt voor de passende beoordeling verwezen naar het plan-MER.⁶

3.2. Wat deelplan B betreft, wordt in de toelichtingsnota vermeld dat gezien de grote afstand tot de meest nabije speciale beschermingszones en de aard van het plan “kan gesteld worden dat het niet gaat om een plan dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een als speciale beschermingszone te beschouwen gebied kan veroorzaken” en “[dat] bijgevolg geen passende beoordeling vereist [is] in de zin van artikel 36ter van het decreet [van 21 oktober 1997].”⁷

4.1. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffect-rapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007.⁸

⁵ Zie de toelichtingsnota bij dat deelplan, nr. 4.7.

⁶ Zie de aanhef van het ontwerp, tiende verwijzing, en de toelichtingsnota bij deelplan A, nr. 4.7. Overeenkomstig artikel 36ter, § 3, zesde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt de passende beoordeling bij de opmaak van een plan-MER daarin geïntegreerd.

⁷ Zie de toelichtingsnota bij dat deelplan, nr. 4.4.

⁸ Decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s’ is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffect-rapportage over plannen (en programma's) van toepassing zijn op ieder plan⁹ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project¹⁰.

Artikel 4.2.3 van hetzelfde decreet bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffect-rapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffect-rapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoont dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan

⁹ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

¹⁰ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.”

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

4.2. In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota bij deelplan A wordt inzake de nakoming van de plan-MER-plicht, wat dat deelplan betreft, verwezen naar het plan-MER dat op 25 mei 2011 is goedgekeurd door de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Dat plan-MER is bij het ontwerp gevoegd als bijlage IV.

Tevens bevat de genoemde toelichtingsnota¹¹ de verklaring bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex.

4.3. Wat deelplan B betreft, wordt in de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota vermeld dat een onderzoek tot milieueffectrapportage is uitgevoerd, waarvan de conclusie – dat het voorliggende plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is – door de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie op 7 december 2010 is goedgekeurd.¹²

4.4. Inzake de opmaak van het plan-MER in het raam van de vaststelling van deelplan A valt er nog op te wijzen dat het verloop daarvan onder het toepassingsgebied valt van artikel 7.4.1/2, § 1, van de Codex.¹³

Die bepaling voorziet in de geldigverklaring van onder meer gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met ingang van de datum van inwerkingtreding ervan, die mogelijk aangetast zijn door een “schending van het gelijkheidsbeginsel, doordat het definitief vastgestelde plan tot stand gekomen is met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 ‘betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan’”, omdat “[d]at besluit een onverantwoorde ongelijke behandeling [zou] inhouden van personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over de inhoudsafbakening van een plan-MER voor een ruimtelijk uitvoeringsplan dat wordt opgemaakt

¹¹ Zie nrs. 4.12.2-4.12.4.

¹² Zie de aanhef van het ontwerp, elfde verwijzing, en de toelichtingsnota bij deelplan B, nr. 4.5.

¹³ Die bepaling is ingevoegd bij artikel 35 van het decreet van 11 mei 2012 ‘houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft’.

volgens de regels die gelden wanneer het integratiespoor wordt gevolgd, en de personen die wensen betrokken te worden bij de publieke consultatie over een plan-MER volgens de algemene regeling” (eerste lid). Die geldigverklaring is van toepassing op de bedoelde plannen “waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd vóór de inwerkingtreding van dit artikel” (tweede lid) en “tot het tijdstip van de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan dat, voor het gebied waarop het betrekking heeft, het geldig verklaarde ruimtelijke uitvoeringsplan vervangt” (derde lid).¹⁴

Uit de toelichtingsnota bij deelplan A blijkt dat de door de voornoemde bepaling beoogde toestand voorligt met betrekking tot de vervulling van de plan-MER-plicht als vormvereiste voor de vaststelling van dat deelplan.¹⁵

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft niet de mogelijkheid gehad om advies te verlenen over de tekst van die bepaling. In het verleden zijn wel reeds vergelijkbare bepalingen voor advies voorgelegd. Bij die gelegenheid heeft de Raad van State gewezen op het delicate karakter van zulke bepalingen, waarbij toepassing wordt gemaakt van het procedé van de legislatieve validatie, uit het oogpunt van de eerbiediging van verschillende hiërarchisch hogere rechtsnormen.¹⁶

5. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

¹⁴ De geldigverklaring geldt “bijgevolg voor alle ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor de beslissing van de dienst Mer over de volledigheid van de nota voor publieke consultatie genomen werd voor de inwerkingtreding van deze validatieregeling, ongeacht of het gaat om plannen die al definitief zijn vastgesteld dan wel om plannen waarvoor het planningsproces nog loopt” (*Parl.St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1494/1, 22).

¹⁵ Zie de toelichtingsnota, nr. 4.12.1.

¹⁶ Zie adv.RvS 46.674/1 van 4 juni 2009 over een (inmiddels vervallen) voorstel van decreet ‘betreffende de validatie van sommige gewestplanwijzigingen’, *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2145/5, en adv.RvS 48.007/1 van 21 april 2010 over een voorstel dat heeft geleid tot het decreet van 16 juli 2010 ‘houdende aanpassing van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en van het decreet van 10 maart 2006 houdende decretale aanpassingen inzake ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed als gevolg van het bestuurlijk beleid’, *Parl.St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 349/2, p. 13-29, nrs. 1-4, die essentieel betrekking hebben op wat de artikelen 7.4.1/1 en 7.4.2/1 van de Codex zijn geworden.

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van dat besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 1 juni 2011 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is.¹⁷

6. Met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003, is met betrekking tot het ontworpen plan de watertoets uitgevoerd.

7. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex¹⁸ bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2011, het openbaar onderzoek liep van 13 september 2011 tot 10 november 2011 en het advies van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening is gegeven op 27 januari 2012.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

8. In het eerste lid van de aanhef van het ontwerp, waarin wordt gerefereerd aan artikel 2.2.7, § 7, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dient melding te worden gemaakt van het wijzigende decreet van 18 november 2011.

9. Wat de verwijzing naar de rechtsgrond betreft, dient volledigheidshalve in een nieuw toe te voegen tweede lid te worden verwezen naar artikel 13 van het decreet van 18 november 2011 ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het decreet van 10 maart 2006 houdende de oprichting van de strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed, wat betreft de adviesorganen’, waarin een overgangsregeling is

¹⁷ Zie de aanhef van het ontwerp, dertiende verwijzing, waar weliswaar verkeerdelijk 23 juni 2011 (de datum van de plenaire vergadering) wordt vermeld als datum waarop die beslissing is genomen.

¹⁸ Zoals dat artikel nog van toepassing is op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan (zie de artikelen 7 en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011).

opgenomen met betrekking tot de wijziging door dat decreet van de bij de vaststelling van het voorliggende plan betrokken bepalingen van de Codex.

Dispositief

10. De inhoud van bijlage IV moet in overeenstemming zijn met de omschrijving ervan in artikel 1, derde lid, 2°, van het ontworpen besluit. Dat is niet het geval, aangezien de genoemde bijlage niet mede het onderzoek tot milieueffectrapportage betreffende deelplan B omvat, waarvan nochtans melding wordt gemaakt in de genoemde bepaling.

BIJLAGE II – STEDENBOUWKUNDIGE VOORSCHRIFTEN

Deelplan A

Algemene opmerking

11. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide gewestelijke diensten en overheden, of het advies van Vlacoro (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van de Codex). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige

voorschriften, die overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

Er moet worden vastgesteld dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan dikwijls bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts zijn opgenomen in de toelichting bij bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

Een voorbeeld daarvan in het voorliggende plan zijn de bepalingen in verband met de breedte van de zones met gebruiksbeperkingen. Voor de zone verbonden met de symbolisch in overdruk aangeduide leidingstraat is die breedte vermeld in artikel 2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften betreffende deelplan A zelf, wat vanuit rechtszekerheidsoogpunt ook aanbeveling verdient, terwijl voor het gebied met overdruk gebruiksbeperkingen een dergelijke vermelding enkel opgenomen is in de toelichting bij artikel 4 van de genoemde stedenbouwkundige voorschriften.

Deelplan B

Artikel 1

12. Het laatste lid van artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften betreffende deelplan B bepaalt dat rond de constructies en installaties een groene buffer wordt aangebracht. De toelichting bij dat voorschrift bevestigt dat de aanleg van een groenscherm wordt verplicht, maar vermeldt ook dat het groenscherm niet grafisch wordt aangeduid op het verordenende plan.

Ter wille van de rechtszekerheid behoren de aard en de omvang van een buffer te worden verduidelijkt door een aanduiding in overdruk of minstens door een nadere omschrijving ervan in de stedenbouwkundige voorschriften, zoals overigens het geval is voor deelplan A.¹⁹

¹⁹ Zie artikel 1.2 van de stedenbouwkundige voorschriften betreffende deelplan A.

SLOTOPMERKING BETREFFENDE DE BIJLAGEN

13. Er dient te worden vermeden dat bij het ontworpen besluit bijlagen worden gevoegd waarvan geen melding wordt gemaakt, en kennelijk ook geen melding hoeft te worden gemaakt,²⁰ in het dispositief, zoals het onteigeningsplan dat als bijlage V bij deelplan A met het ontwerp wordt voorgelegd.

²⁰ In dat verband wordt in de aanhef gesteld: “Vlacoro vraagt waarom er in het kader van de leidingstraat geen onteigeningsplan wordt voorzien. Het onteigeningsplan wordt niet meer opgenomen in dit ruimtelijk uitvoeringsplan omdat de onteigeningsbevoegdheid van Elia gewijzigd is met de wet van 8 januari 2012 (...)”.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

M. VERSCHRAEGHEN

M. VAN DAMME